

I Advent Cicle B

Lectures d'Advent

Encetem any litúrgic. D'ençà de les reformes litúrgiques del Vaticà II, cada any es llegeix, en les celebracions dominicals, d'una manera gairebé continuada, un dels tres evangelis sinòptics. Enguany toca llegir l'Evangeli de Marc, perquè se segueix l'ordre de col·locació segons les edicions de la Bíblia i no l'ordre de més antic a més recent.

Habitualment, en el temps de durant l'any, la primera lectura sol recolzar el text de l'Evangeli, ja sigui per interpretar-lo, ja sigui per ser ressò dels referents de l'AT que sempre es troben en els textos del Nou. En aquest temps de durant l'any, la segona lectura és també la lectura continuada d'alguna de les cartes contingudes en el NT.

És característic, però, dels temps litúrgicament forts d'Advent i Quaresma que les lectures siguin independents. La lectura de l'Antic Testament no està en funció de l'Evangeli i té, per dir-ho així, personalitat pròpia. En les segones també és així: estan escollides en funció dels continguts litúrgico-teològics que es volen comunicar.

Totes les lectures del temps d'Advent responen a un entramat teològic molt ben elaborat. Amb entitat pròpia cadascuna d'elles, responen, però, a un enunciat comú: "Déu s'acosta per realitzar la seva gran obra de salvació". Dit maldestrament: la maquinària de la salvació de Déu s'ha engegat i ningú la podrà parar. La força de Déu es posa en moviment a fi de realitzar l'esdeveniment decisiu de la salvació. He pogut comprovar que aquest pensament es troba en totes les lectures del cicle B, fins i tot en els salms.

La idea s'expressarà tant valent-se dels textos que en l'AT anuncien l'acció salvadora que Déu realitzarà envers Israel per convertir-lo en el Poble de Déu, com a partir dels textos de Pau que parlen de l'acció de Déu al final de la història, com dels que parlen de l'acció present que arriba amb el naixement de Jesús. Passat, present i futur es combinen entrelaçant-se magistralment per presentar el fet de la salvació.